

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13047

гр. София, 02.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **3873** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „БОНТА“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес]04, представлявано от управителя М. М. М., чрез адв. С. Ц. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000708 от 13.02.2026г. издадена полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която на основание чл. 171, т.2А, б.А от ЗДвП на дружеството е наложена принудителна административна мярка- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. С жалбата се иска съдът да спре допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ.

Административен съд – София град, след като се запозна с искането за спиране, намира от фактическа и правна страна следното:

С оспорения акт на дружеството - жалбоподател е наложена в качеството му на собственик, прекратяване регистрацията на пътно превозно средство марка „М. К. Д К.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца и е отнето свидетелството за регистрация на МПС-то и табелите. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че МПС-то е управлявано от водач без да притежава СУМПС, валидно за територията на Република България.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по

чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая искането за спиране е обосновано с незаконосъобразността на оспорения акт. Най-общо са посочени вреди, свързани с дейността на дружеството, но се са не са представени доказателства нито за настъпване на такива. Не се установява по-висока значимост на правата на адресата на ПАМ, засегнати от предварителното изпълнение, в сравнение с охранявания държавен и обществен интерес посредством допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Изложените аргументи касаят проверката на законосъобразността на самата заповед при решаване на спора по същество и са неотнормирани при преценката на необходимостта от спиране на предварителното изпълнение. След като не се установява наличието на основанията по чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК, искането за спиране следва да се отхвърли като неоснователно. Липсват наведени, още по-малко доказани трайни и непоправими вреди, които ще произтекат в правната сфера на жалбоподателя, вследствие допуснатото предварително изпълнение на акта. Воден от горното, Административен съд – София град

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране допуснатото предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000708 от 13.02.2026г. издадена полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: